

“...เวลานี้คนกำลังวิ่งตาม**ไอ้หลังลาย** มันกำลังจะตายรู้ไหมล่ะ ไอ้หลังลายก็**ธนบัตร**นั่นแหละจะเป็นอะไร ท่านมีมาไว้สำหรับความจำเป็นในการแลกเปลี่ยนซื้อขายกันธรรมดา ท่านไม่ได้มีมาไว้ให้คนเป็นบ้าวิ่งตามไอ้หลังลายนะ ไอ้หลังลายก็ประกาศจะตายจะมีอะไร มาสมมติขึ้นใช้ธรรมดา แต่นั่นมันไม่ได้เพียงเท่านั้นมันติดมันตันเลยไอ้หลังลายไป ไอ้หลังลายเป็นเจ้าอำนาจใหญ่โตละทุกวันนี้ บิบบี้สไฟโลกให้ติดให้ดันไปทั่วหน้ากันหมดเศรษฐกิจไม่พอ ไอ้หลังลายคว่ำเรื่อย ๆ เวลาตายแล้วไม่เห็นไอ้หลังลายไปเผา ก็มีแต่พื้นแต่ไฟ มีแต่ถ่านมีแต่ไฟฟ้าเผากันเท่านั้น ไอ้หลังลายมันเฉยไม่เห็นมีอะไร เรายังมีชีวิตอยู่ติดกับมันจนจะเป็นจะตาย ได้มาทำอะไรไม่พอได้ไอ้หลังลายนี้ ไม่มีใครพอ ติดตลอดเวลานี้ละถึงได้ว่าพวกบ้ากับไอ้หลังลาย เอามาใช้เฉย ๆ ก็รู้อยู่แล้วว่าเอามาใช้เป็นความสะดวกต่อกันเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงเอามาใช้จนกระทั่งไอ้หลังลายเผาหัวคนแทนไฟ...”<div data-bbox="47 475 294 488" data-label="Text">

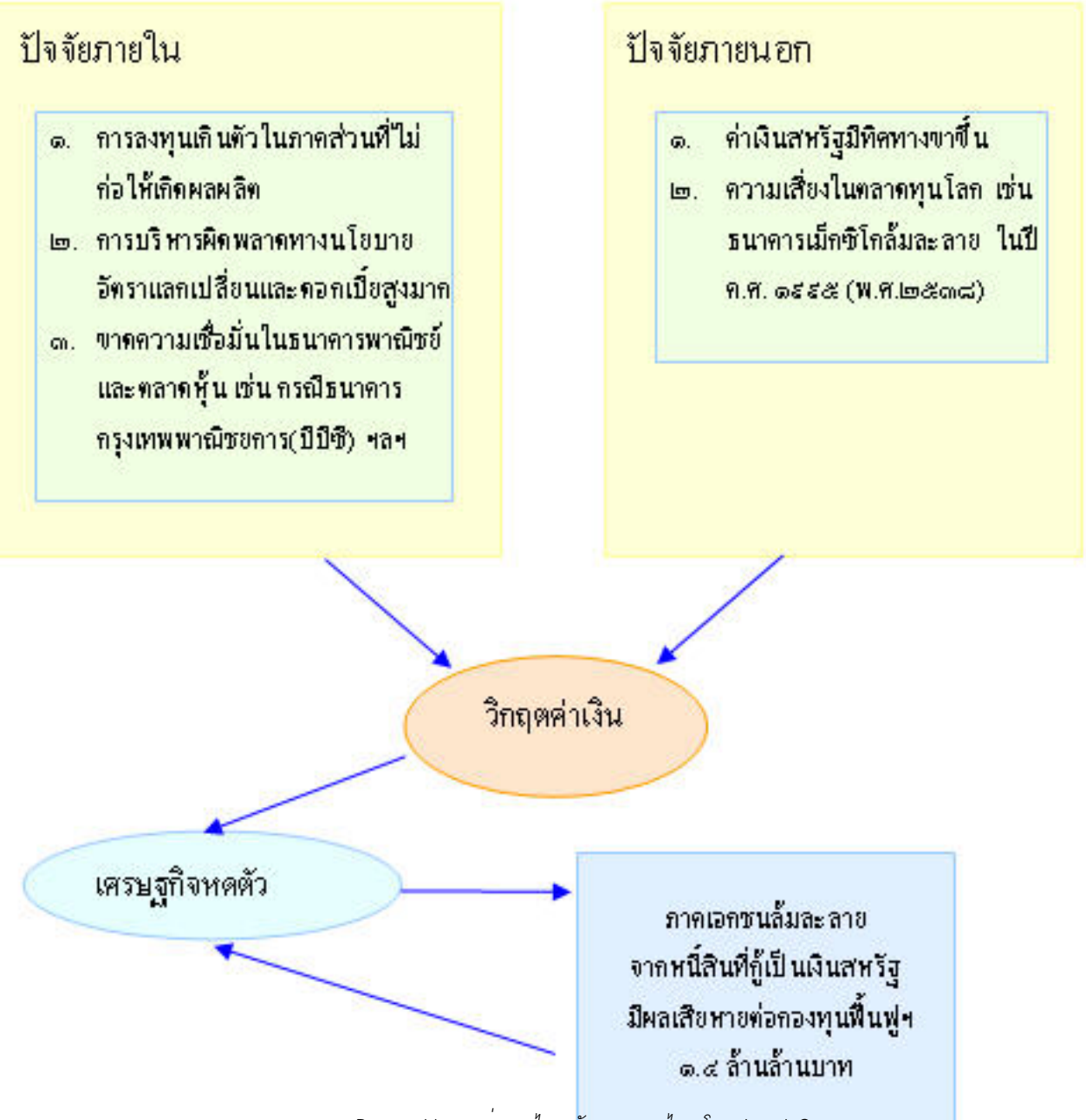
“ความพอดี” ๗ ก.ค. ๒๕๓๘



[1]วิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทยเกิดจากการพัฒนาอย่างรวดเร็ว “แบบก้าวกระโดด” ขณะที่พื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศยังไม่เข้มแข็ง จุดตั้งต้นของวิกฤตครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ไทยเริ่มตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อได้มีการตัดสินใจจะพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเงินในภูมิภาค และมีความชัดเจนขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อได้เริ่มดำเนินนโยบายเปิดเสรีทางการเงิน ในขณะที่ยังคงรักษาช่วง (band) อัตราการแลกเปลี่ยนที่แคบมากไว้ (ประมาณ ๒๕ บาท เท่ากับ ๑ เหรียญสหรัฐ) แทนที่จะเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ยืดหยุ่นมากกว่านี้ ทำให้หลายฝ่ายมองว่าเป็นความผิดพลาดในการดำเนินนโยบายทางการเงินครั้งสำคัญ และกลายเป็นระเบิดเวลาที่ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๔๐

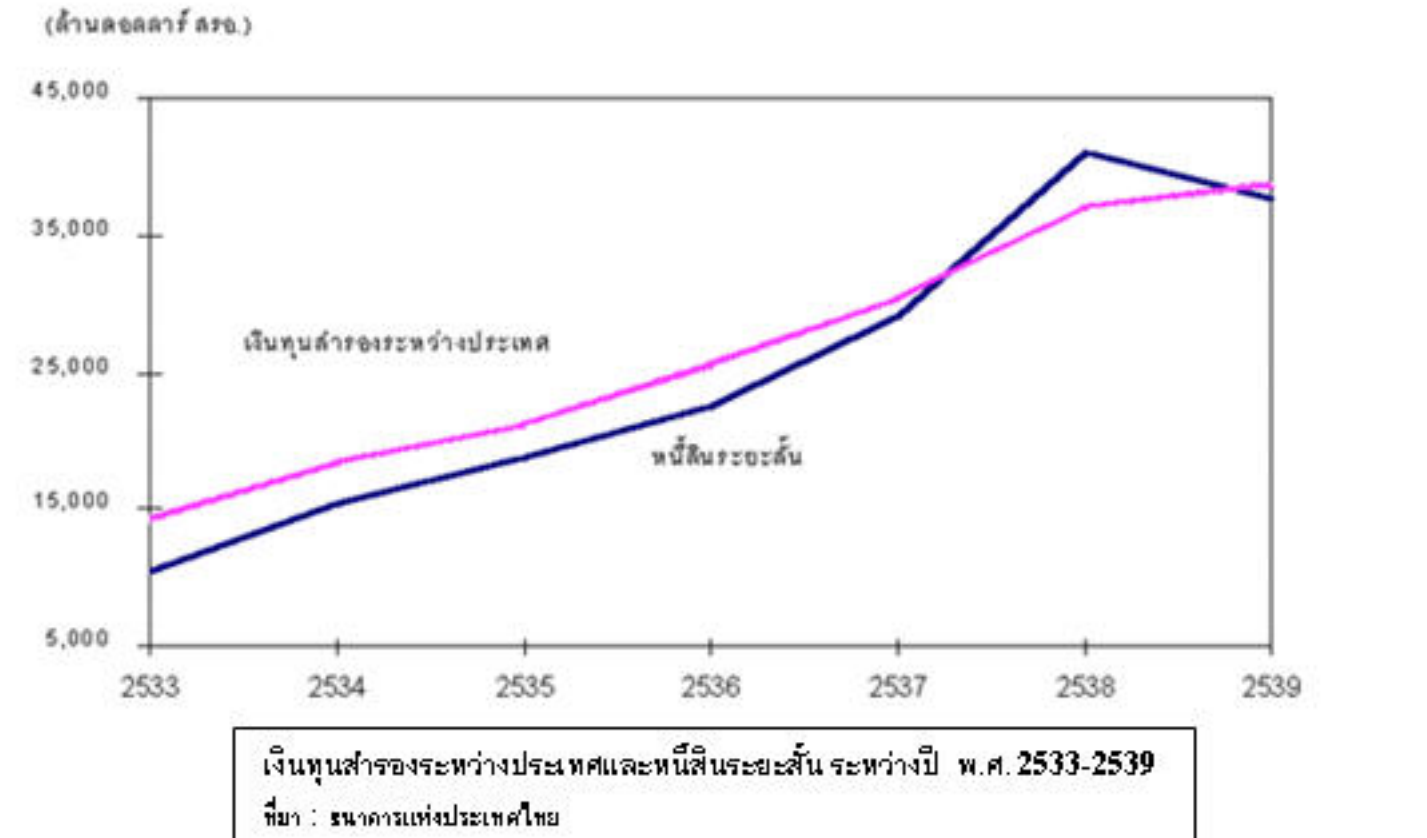
[1] อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากเอกสารรายงานผลการวิเคราะห์และวินิจฉัย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์วิกฤตทางเศรษฐกิจ (ผลสอบธนาคารแห่งประเทศไทย) เสนอโดย คณะกรรมการศึกษาและเสนอแนะมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบการเงินของประเทศ (ศปร.)

เศรษฐกิจการเงินเคยผูกค่าเงินบาทกับเงินปอนด์ และได้เปลี่ยนมาผูกกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ มาเป็นเวลานาน จากนั้นจึงมีการผูกค่าเงินบาทกับตะกร้าเงินซึ่งก็ยังคงสัดส่วนของเงินดอลลาร์สหรัฐ เป็นหลัก และเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ ได้เปิดเสรีทางการเงินและอนุญาตให้กู้เงินต่างประเทศผ่าน BIBF* ปัจจัยที่เกิดขึ้นระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๓๕ ถึง ๒ ก.ค. ๒๕๔๐ อันนำไปสู่วิกฤตค่าเงิน โดยไทยต้องสูญเสียทุนสำรองจำนวนมหาศาล จนไม่สามารถรักษาระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่อีกต่อไป



ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นประชาชนผู้ออมก็เกิดความไม่มั่นใจในด้านคุณภาพของสินทรัพย์และความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินและของธนาคารพาณิชย์บางแห่งอีกด้วย และเมื่อมีข่าวลือแพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางว่าสถาบันการเงินบางแห่งประสบปัญหาจนถึงขั้นไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปอีกได้ ยิ่งทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น และพากันระดมถอนเงินที่ฝากไว้

ในขณะนั้นสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ก็มีปัญหาขาดสภาพคล่องในการไถ่ถอนเงินฝากของประชาชน ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ **กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน** (กองทุนฟื้นฟู) ให้การสนับสนุนสภาพคล่องด้วยการให้กู้ยืมตามความต้องการทุกกรณี แต่ได้กำหนดให้ผู้กู้ยืม (คือสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์) นำเอาสินทรัพย์ ๒ เท่ามาเป็นหลักประกัน อย่างไรก็ตามแม้รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยจะพยายามเร่งแก้ปัญหาดังกล่าวแต่เนื่องจากมีการวิเคราะห์และมีข่าวลือต่างๆ สะพัดออกมามากมาย



จากจุดนี้ทำให้รัฐบาลโดยขอเสนอสุดท้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย จำเป็นต้องสั่งปิดกิจการสถาบันการเงินเป็นการชั่วคราว โดยสั่งปิดรอบแรกจำนวน ๑๖ แห่งในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

อย่างไรก็ตาม แม้จะกำหนดให้เปิดรับชำระหนี้คืนได้ แต่เนื่องจากสถาบันการเงินทั้ง ๕๔ แห่งไม่สามารถให้บริการด้านธุรกรรมทางการเงินอื่นๆ ซึ่งถือเป็นปกติวิสัยของลูกค้าสินเชื่อโดยทั่วไป จึงทำให้ฐานะและการดำเนินงานของลูกค้าด้านสินเชื่อได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงทันที

คุณภาพของสินทรัพย์ของสถาบันการเงินเหล่านี้จึงเสื่อมลงอย่างรวดเร็ว

ส่งผลกระทบต่อเชื่อมโยงไปถึงคุณภาพสินทรัพย์ของระบบการเงินของประเทศที่เหลือจึงเสื่อมคุณภาพไปด้วย

เท่ากับเป็นการซ้ำเติมการถดถอยของระบบเศรษฐกิจไทยในช่วงภาวะวิกฤตให้หนักยิ่งขึ้น และเนื่องจากกองทุนฟื้นฟูฯ เป็นนิติบุคคลในธนาคารแห่งประเทศไทย ความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด จึงกลายเป็นหนี้สาธารณะ” และเป็นภาระของชาติ

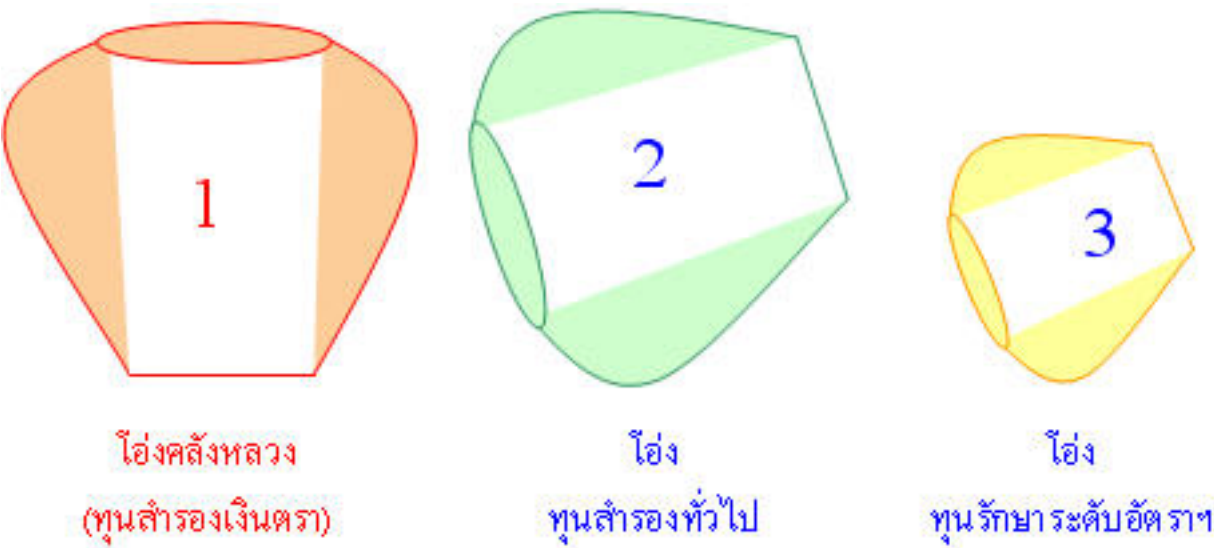
เงินบาทไม่เป็นเศษกระดาษ..เพราะอิงคลังหลวง

ในด้านทุนสำรองระหว่างประเทศ จากการโจมตีค่าเงินบาทอย่างต่อเนื่องของกองทุนเก็งกำไรตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จนกระทั่งเข้าสู่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ลดอัตราดอกเบี้ยหรือทำให้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนยืดหยุ่นขึ้นทำให้ต้องสูญเสียทุนสำรองระหว่างประเทศมากขึ้นเรื่อยๆ และรุนแรงมากที่สุดในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้แก้ไขปัญหาค่าเงินบาทโดยการทุ่มทุนสำรองระหว่างประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลเข้ามาพยุงหรือปกป้องค่าเงินบาทอย่างขาดความมรรคอบคอบ ส่งผลให้สูญเสียทุนสำรองระหว่างประเทศจากเดิมที่เคยมีถึงประมาณ ๓๙,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เหลือ ๒๖,๖๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐) และลดลงเหลือ ๒,๘๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐)

ประเทศไทยจึงต้องประสบกับภาวะล้มละลายทางการเงินจนต้องยอม “ประกาศลอยตัวค่าเงินบาท” อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ จนกระทั่งในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ นับจากต้นปีได้เพียง ๗ เดือนเศษ ทุนสำรองระหว่างประเทศสุทธิก็ลดลงเหลือเพียง ๑๕๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐเท่านั้น

	ตารางที่ 1	
	องค์ประกอบของทุนสำรองทางการของไทย	
	ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540	



วิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทำให้ทุนสำรองย่อยยับไป ๒ โ้่ง เหลือเพียง“โ้่งคลังหลวง” ช่วยค่าเงินบาทไทยไม่ให้ตกต่ำลงไปกว่านี้ จนเกือบจะเป็น“เศษกระดาษ”

		ประเภทบัญชี/ทุนสำรอง		
	(			พันล้านเหรียญสหรัฐ)
		ทุนสำรองทางการ		
		ทุนสำรองทางการสุทธิ		
	1.		บัญชีทุนสำรองเงินตรา	
2. บัญชีทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน	1.8		2.59	
3. บัญชีทุนสำรองทั่วไป	16.64	4.	หัก	: ภาระผูกพันล่วงหน้า 12.05
5. เงินทุนสำรองทางการ (1) + (2)	38.35	100.0	100.0	
6. เงินทุนสำรองทางการสุทธิ (5) & 26.60; (4)				

ส่วนหนึ่งจาก : บันทึกเลขที่ 135/2540 จากหัวหน้าส่วนธุรกิจต่างประเทศถึงผู้อำนวยการฝ่ายการธนาคาร 14 ก.พ.2540
สภาพการเงินของประเทศในต่อนั้นจึงถูกรุมเร้าด้วยปัญหาสารพัดอย่าง เช่น ปัญหาความไม่เพียงพอของทุนสำรองระหว่างประเทศ ปัญหาความไม่มั่นใจของประชาชน

	(ล้านเหรียญ)			
		สิ้นปี		

2539

กุมภาพันธ์ 2540

		มิถุนายน		
--	--	----------	--	--

2540

		สิงหาคม		
--	--	---------	--	--

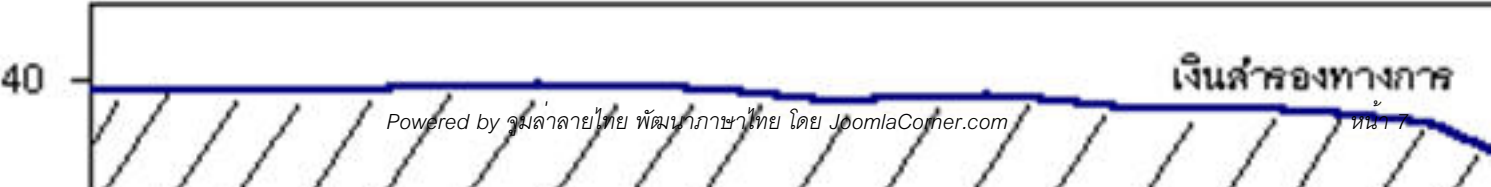
2540

ทุนสำรองทางการสุทธิ 39,000 26,600 2,800 158

(ข้อมูลส่วนหนึ่งจากหนังสือ “ข้อเท็จจริงในด้านนโยบายเกี่ยวกับ ปรส.”; ธารินทร์ นิมมานเหมินท์”;))

[1] ภาระผูกพันล่วงหน้า (คือการทำธุรกรรม swap 12.05 พันล้านเหรียญฯ) ไม่ส่งผลกระทบต่อทุนสำรองเงินตรา(โคงคลังหลวง) เนื่องจากพ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ. 2501 ห้ามนำทุนสำรองเงินตราไปใช้เพื่อการอื่นนอกจากเป็นทุนหนุนหลังการออกธนบัตร

(พันล้านดอลลาร์ หรือ.)



ทุนสำรองสุทธิหดหายกว่า ๑ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ
เหลือประมาณ ๑๕๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ต้องพึ่ง IMF

ความช่วยเหลือภาวะวิกฤตค่าเงิน

จากการช่วยเหลือทำ
ให้ทุนสำรองเพิ่มขึ้น
(เพื่อรักษาค่าเงินบาท)

รัฐบาล

- ใช้มาตรการดอกเบี้ยสูงเพื่อพยุงค่าเงิน
- ขายสินทรัพย์ในประเทศเพื่อตั้งกุดเงินตรา
จากต่างประเทศ โดย ปรส.

เข้าไปรณทงูเงินจาก IMF

- IMF
- ธนาคารกลางประเทศต่างๆ
- JEXIM (มิทซาว)

ความช่วยเหลือภายในประเทศ

- คลังหลวงเป็นตัวลักในการรักษาค่าเงิน
บาทเพราะ มีกฎหมายรักษาไว้ (พ.ร.บ.
เงินตรา ๒๕๐๑)
- โครงการช่วยชาติ บริจาคเข้าคลัง หลวง

ก่อให้เกิด
หนี้ IMF

ขายขาดทุน ทำให้
เพิ่มหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ

เงื่อนไขหนึ่งที่ถูกกำหนดในหนังสือแสดงเจตจำนงกับ IMF ก็คือจะดำเนินนโยบายการคลังที่เข้มงวดขึ้น โดยกำหนดว่าจะต้องมีงบประมาณเกินดุล และหารายได้ของรัฐ

สำหรับผลกระทบจากการปิดกิจการสถาบันการเงิน ๕-๘ แห่งจนถึง ๗-๘ เดือน ทำให้ลูกหนี้ได้รับผลกระทบอย่างมาก กลายเป็นลูกหนี้เสียเกือบทั้งหมด จากนั้น
ปรส. ได้ดำเนินการต่อ โดยนำสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้ตกไปเป็นสินทรัพย์ของกองทุนฟื้นฟูฯ และเข้าสู่กระบวนการ ปรส.
โดยจัดจำหน่ายด้วยวิธีการประมูลขายสินทรัพย์ทั้งหมดออกไป เพื่อให้สินทรัพย์เหล่านั้นถูกขายโอนไปสู่มือของเอกชน
หวังช่วยให้การแก้ปัญหาระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ทำได้โดยเร็ว ช่วยให้การกิจการของลูกหนี้ฟื้นตัวได้เร็ว และจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมด้วยในแง่ของการจ้างงาน
สร้างรายได้และรักษารายได้ของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

จากปัญหาด้านทุนสำรองระหว่างประเทศ ปัญหาด้านภาวะอัตราดอกเบี้ยสูง ปัญหาด้านสภาพคล่องและการประกอบธุรกรรมทางการเงิน ปัญหารงจรธุรกิจที่เคยมีกับลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการได้ขาดสะบั้นลง ปัญหาค่าเงินบาทที่ไต่ลดลงทำให้ภาระหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศสูงขึ้น และปัญหาความสามารถอำนาจสภาพคล่องของระบบสถาบันการเงินเป็นการทั่วไป ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ย่อมจะกระทบต่อฐานะและการดำเนินงานของภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง ทั้งในด้านการเงิน การผลิต การตลาด และการจ้างงาน รวมทั้งความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งในท้ายที่สุดจะส่งผลในด้านคุณภาพของลูกหนี้ของสถาบันการเงิน ทำให้ความมั่นคงของระบบการเงินไทยทรุดลงอีก เพราะปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปคือหนี้เสียจะเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สถาบันการเงินไทยซึ่งเพิ่งผ่านวิกฤตปัญหาความไม่มั่นคงของประชาชนผู้ออม เกิดปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงในด้านหนี้เสียเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอีกด้วย

ในด้านภาคประชาชน สำหรับประชาชนผู้ออมซึ่งไม่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศมากนัก ก็ได้มีพฤติกรรมในการลดการใช้จ่ายสอยลง สำหรับภาคประชาชนที่อยู่ในตลาดแรงงานซึ่งรวมถึงทั้งระดับบริหารและลูกจ้าง ทั้งในภาคเอกชนและลูกจ้างราชการ ก็มีความพึงพอใจต่อสถานภาพในการจ้างงาน นำไปสู่การใช้จ่ายที่ลดลง

สำหรับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งมีฐานะยากจนและเป็นลูกจ้างรายวันก็มีปัญหาจากการถูกให้ออกจากงานและการลดลงของรายได้ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นที่ชัดเจนว่าการอุปโภคบริโภคในระบบเศรษฐกิจมหภาคก็จะลดลงไปด้วยอย่างมาก

จะคงเหลือเพียงแต่ในด้านการเกษตรที่ยังพอได้รับประโยชน์บ้างจากการขายผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าเป็นเงินบาทมากขึ้น จึงทำให้ภาคเกษตรสามารถรองรับสภาพการณ์พ้นจากงานโดยทั่วไปได้ในระดับหนึ่ง

ประวัติความเป็นมาของกองทุน

กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ โดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤตการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงิน ภายใต้กรอบนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาล รวมถึงการให้ประกันความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามสมควรแก่กรณีสำหรับผู้ฝากเงินของสถาบันการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินประสบวิกฤตการณ์ทางการเงินอย่างร้ายแรง การบริหารจัดการทรัพย์สิน หนี้สินและพันธบัตรกองทุน การกำกับดูแลการจัดการด้านนโยบายบริหารสินทรัพย์ และสถาบันการเงินที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้น ตลอดจนดำเนินการเพื่อเรียกเก็บหนี้ บังคับชำระหนี้และหลักประกันในส่วนที่บุคคลภายนอกเป็นหนี้กองทุน ศึกษาและเตรียมการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

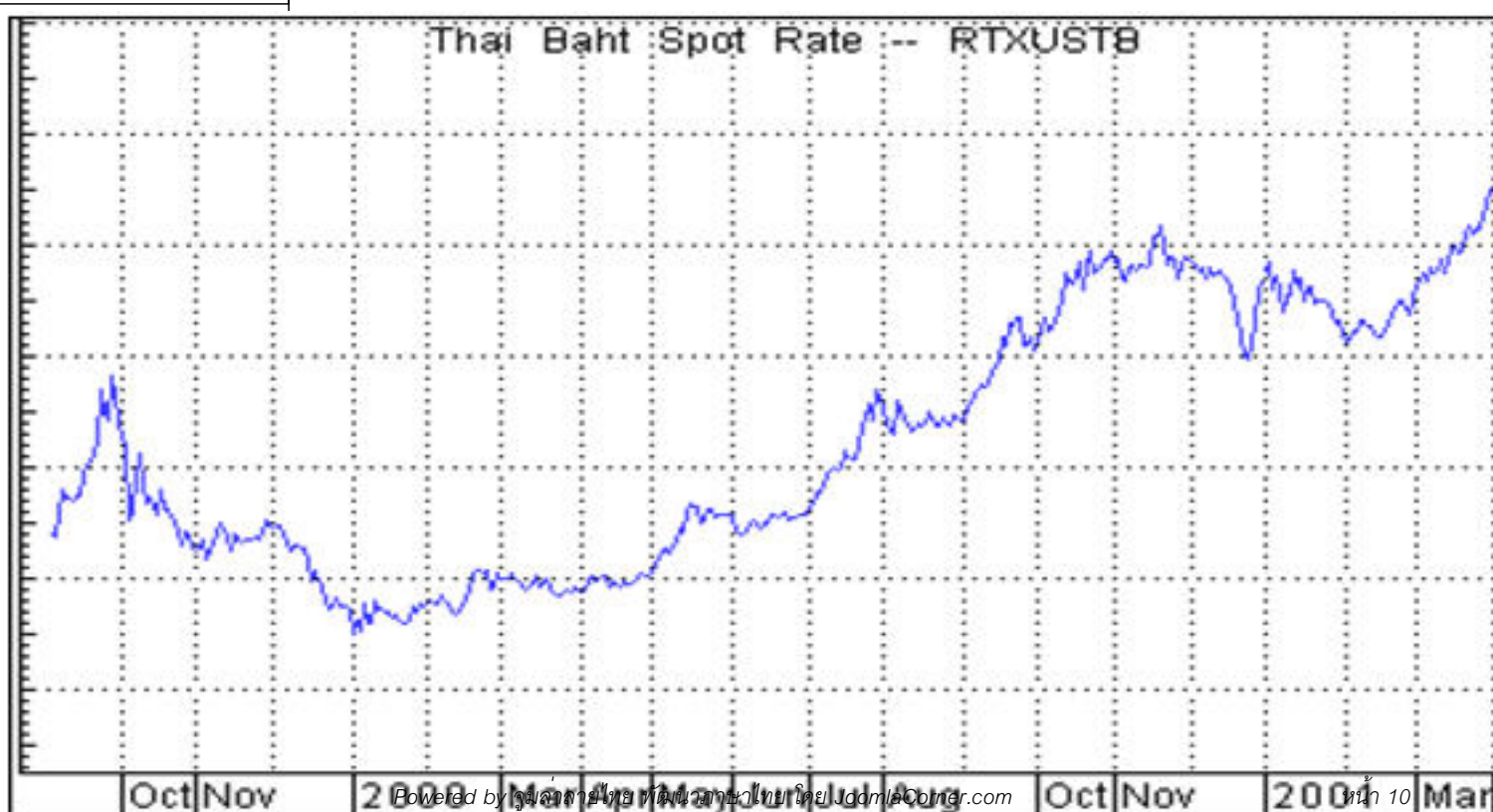
กองทุนมีฐานะทั้งเป็นส่วนหนึ่งและเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากธนาคารแห่งประเทศไทย

ในส่วนของการบริหารงานกองทุนเป็นฝ่ายหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย

โดยสายจัดการกองทุนและหนี้ทำหน้าที่ในการบริหารภายใต้กรอบของคณะกรรมการจัดการกองทุน มีการจัดทำบัญชีและงบประมาณเป็นของกองทุนเอง และมีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชี

โดยได้รายงานผลการสอบบัญชีนั้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและแจ้งธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อทราบ

การที่ค่าเงินบาทได้ลดลงจากเดิมที่เคยอยู่ในระดับ ๒๕-๒๖ บาทต่อ ๑ เหรียญสหรัฐ มาอยู่ในระดับ ๔๐ กว่าบาทต่อ ๑ เหรียญสหรัฐ ก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่อภาคการลงทุนที่ได้มีการ



จากสภาพที่เกิดขึ้นมาทั้งหมดนี้ ทำให้เศรษฐกิจมหภาคของประเทศได้รับผลกระทบอย่างมาก โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ต้องติดลบอย่างรุนแรง ความมั่นใจทั้งในและนอกประเทศอยู่ในสภาพที่เปราะบาง ประชาชนต่างก็เดือดร้อนกันถ้วนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ยากจน และเนื่องจากกองทุนฟื้นฟูฯ มีภาระมากในการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินของประเทศ ขณะที่กองทุนฟื้นฟูฯ เองก็ไม่มีทรัพยากรเป็นของตนเอง จึงต้องอาศัยการกู้ยืมเงินระยะสั้นในตลาดเงินเพื่อรองรับภาระของตนเกือบทั้งหมด หนี้สินของกองทุนฟื้นฟูฯ จึงกลายเป็นหนี้สาธารณะซึ่งเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นก็ต้องตกเป็นภาระของรัฐบาลต่อไป

วิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ได้เป็นปรากฏการณ์แต่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ยังได้ลุกลามไปอีกหลายประเทศในทวีปนี้ ทำให้เกิดเป็นวิกฤตภูมิภาคเอเชีย และได้ส่งผลต่อกำลังซื้อและความมั่นใจของผู้ประกอบการทั้งจากภายในและภายนอกประเทศเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ผลของวิกฤตยังกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก โดยความรุนแรงที่สุดจะอยู่ในประเทศแถบเอเชีย

ผลของเหตุการณ์ส่งผลกระทบต่อการล่มสลายของภาคการเงินและตลาดทุนของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นในเอเชีย อเมริกาใต้ ยุโรปตะวันออก รวมทั้งประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา และยุโรป ต่างก็ประสบกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย

สำหรับประเทศที่ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ รวมถึงไทยก็จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจาก IMF หลังจากประเทศไทยได้เข้ารับการช่วยเหลือจาก IMF ไปได้ระยะหนึ่งก็ได้ถูกวิจารณ์อย่างแพร่หลายว่า

ประเทศไทยประสบกับความตกต่ำอย่างรุนแรงเกินความจำเป็น เพราะนโยบายของ IMF

ดังกล่าวนอกจากจะไม่สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้แล้วกลับเป็นการซ้ำเติมปัญหาให้หนักขึ้น และเกิดความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม วิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นได้ถูกบ่มเพาะมาก่อนหน้านั้นเป็นเวลาหลายปีแล้ว การขึ้นนำให้ลงเดินทางผิดของ IMF

จึงไม่ใช่ต้นเหตุของปัญหาเพียงอย่างเดียว แต่เป็นเพราะการที่คนไทยใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย หลงในอำนาจเงิน อำนาจทุน ฟุ้งเฟ้อ สุรุ่ยสุร่าย

เปรียบได้กับแมลงเม่าที่หลงแสงไฟย่อมยินดีที่จะบินเข้าหาภัย ซึ่งในข้อนี้ก็เป็นที่ต้นเหตุวิกฤตการณ์ของชาติด้วยเช่นกัน

ลำดับเหตุการณ์ล่มสลายสถาบันการเงิน

